

[Villemoes.]

det væsentligste af al anden almindelig Lovgivning. Det er mit Syn, at der nu maa gøres alt for at sætte Tingene paa Plads her i vort Land, herunder ogsaa at faa det Straffelovsforslag vedtaget, som, efter hvad jeg har forstaaet, just i dette Øjeblik er blevet fremsat i det andet høje Ting. Jeg synes i øvrigt — selv om det ikke kommer denne Sag ved, kan jeg ikke tilbageholde denne Bemærkning —, at det har taget alt for lang Tid, inden den lovgivende Forsamling fik med det at gøre, thi da Ministeriet, saaledes som den højtærede Statsminister udtalte det i Trontalen, staar paa Parlamentarismens, paa Folkestyrets Grund, er det netop en Nødvendighed, at Rigsdagen som et væsentligt Led i den Forfatning, vi har, faar Lejlighed til at øve sin Indflydelse.

Jeg anbefaler altsaa med største Glæde det foreliggende Lovforslag, og jeg skal kun lige til Slut sige to Ord om en lille Sag, som jeg forstaaer er fremdraget i Folketinget, men som jeg i øvrigt forlængst havde besluttet mig til at fremdrage. Den blev nævnt af Folketingsmand Valdemar Sørensens og angaar det Spørgsmaal, om man ikke ogsaa havde kunnet lade Omsætningsafgiften paa Ure bortfalde. Jeg vilde have følt en mere fuldendt Glæde ved den store Forandring paa dette Lovgivningsomraade, dersom den højtærede Finansminister ogsaa havde ophævet Omsætningsafgiften paa Ure. Et Ur er jo dog i Almindelighed ikke nogen Luksusgenstand, og det Beløb, denne Afgift indbringer, er vel ikke særlig stort, men for dem, der skal betale, er det et Irritationsmoment, at man skal af med disse 10 pCt. til Finansminister H. C. Hansen. Heldigvis er vi færdige med disse væmmelige Kl. 12-Sirener, og derfor skal vi følge med Tiden og passe paa Tiden. Jeg vil mene, det havde været fornuftigt, om man havde ophævet Afgiften paa Ure nu, men jeg haaber, det maa kunne ske, naar vi om kort Tid atter skal til at beskæftige os med denne Lovgivning — den her foreslaaede Lov udløber jo den 31. Oktober.

Saaledes som Lovforslaget er forelagt, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det.

Lisbet Hindsgaul: Jeg har den Ære paa mit Partis Vegne at tiltræde det foreliggende Lovforslag.

Som allerede nævnt drejer Lovforslaget sig i særlig Grad om Tøjskattens Ophævelse, en Skat, der med alle sine økonomiske Fordele for Statskassen har været lidt af et Mareridt for dette Lands købende og vel

sagtens ogsaa for dets handlende Befolkning.

Selv om vi naturligvis alle har været klar over, at Statens Budget i disse Krigsaar maatte være anspændt til det yderste, og vi derfor ogsaa har været indstillet paa at maatte yde ud over det sædvanlige — og det bliver vel næppe bedre i Fremtiden —, saa har Tøjskatten dog haft en Evne i sig til netop at sætte Prikken over i'et, naar det gjaldt Beregninger og Betæneligheder med Hensyn til, hvad man saadan i det daglige havde Raad til at anskaffe, og hvilket Forhold Varens Kvalitet havde til den Skattepligt, som Tøjskattens 10 pCt.'s Merudgift indebar. Skulde man søge et Forsvar for Tøjskatten, maatte det vel nærmest være det, at den ramte alle, og at den Del af det købende Publikum, der havde de bedste økonomiske Vilkaar, kom til at betale mest; fra den Side har man heller ikke hørt større Klager.

Men den har for et stort Udsnit af Befolkningen, de fastlønnede og Tjenestemændene, været en haard ekstra Skat at tage. Det er dem, der har haft vanskeligst ved at bære, hvad man krævede af dem, og jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til efter de fem lange Krigsaars Afslutning at udtale min store Respekt for og Anerkendelse af det Arbejde for Hjemmets Opretholdelse, der er ydet af danske Hjem i al Almindelighed og af de fastlønnede i Særdeleshed. Disse Mennesker med de bestemte Lønninger, som ikke havde de store Chancer for en Ekstraandtægt, har med beundringsværdig Energi holdt Hjemmene sammen og udadtil bevaret Skindet og den Værdighed, de skyldte deres Stilling, ogsaa i Forbindelse med den Omsætningskat, som vi just er i Færd med at ophæve. Jeg kan derfor uden mindste Beklagelse paa mit Partis Vegne støtte den højtærede Finansministers Forslag om Ophævelse af denne Skat, og jeg kan tilsige mit Partis Støtte til ved tredje Behandling at stemme for Vedtagelsen af det Lovforslag, som vi nu har til første Behandling.

Axel Christensen: Den Lov, vi har til Behandling i Dag, er et ægte Barn af Krigstiden. Den blev oprindelig fremsat og gennemført paa et Tidspunkt i Marts 1940, da store ekstraordinære Udgifter skulde afholdes af Staten, og da en meget klækkelig Forhøjelse af de almindelige Indkomst- og Formueskatter var gennemført i et saadant Omfang, at man ikke skønnede det muligt ad denne Vej at faa de store Millionbeløb ind, som der var Tale om. Fra Regeringens